

Copilărie

Danab

Când la geamuri se așează mii de stele lucitoare
Adunând tot gerul iernii... iar pe câmpuri, nici o floare,
Nici o frunză-n pribegie nu mai plânge după vară...
Doar iarna și-a ei solie, le grăbește-o primăvară,
Ca să umple-ntreg pământul cu al ei covor de nea
Așternându-și iar veșmântul alb. moale de catifea...
Simți a iernii-mbrățișare... parcă frigul te cuprinde
Privind fulgii în mișcare... ei dansează tot nainte...
Jucăuși pe la ferestre, și chemând copii de zor
Șoptindu-le la ureche: -" vouă, nu v-a mai fost dor?
Să va-mbrățișeze gerul... cu țurțurii maiestuoși
Să vă-nghete obrăjorul.. nasul, să-l aveți tot roș?
Iarna vă așteaptă-n straie albe, sus la derdeluș...
Hai veniți copii afară.. vacanța-i gata.. acuș..!"

Fulgii tac.. privesc copiii cum se urcă sus pe deal
Luna își ascunde chipul într-un cadru ireal...
Si c-o dulce voiosie, glasurile tuturor
Se aud cu bucurie: -"Da.. și nouă ne-a fost dor!
De-ai rămâne iarnă dragă, tot anul pe-acest pământ
Iar noi să fim în vacanță.. câte zile din an sunt..
Am ieși cu veselie.. zi de zi.. și-n orice ceas
Să-ți simțim îmbrățișarea iarnă, la oricare pas...!

Dar știm.. te vei duce iarăși cu frumosul tău alai
Asta este legea firii... și-i tot ce poți să ne dai...
Chiar dacă în timpul iernii, suferim de guturai:
Dorim totuși, ca-n tot anul, numai printre noi să stai!"

decembrie 2015-ianuarie 2016